

Medicingivning i Børneuniverset

Hovedreglen er, at syge børn ikke må komme i institution, og at et barn med en smitsom sygdom først må modtages, når det ikke længere smitter. Barnet er rask, når det på sædvanlig måde og uden feber, kan klare at opholde sig i institutionen. Dvs. at barnet skal kunne deltage i de aktiviteter som det plejer uden at kræve særlig pasning.

Hvis et barn bliver syg i institutionen, skal forældrene altid underrettes med henblik på at hente barnet.

Vi giver ikke medicin, der ikke er ordineret af en læge.

Personalet er ikke uddannet til at observere og behandle syge børn. Derfor bør medicingivning i institutionen begrænses mest muligt. Når barnet efter akut, smitsom sygdom kommer i institutionen, bør eventuel fortsat medicin gives på tidspunkter uden for institutions tiden.

Det er vigtigt, at personalet siger fra, hvis den enkelte føler sig usikker på håndteringen af medicinen.

Ved kroniske sygdomme er der undertiden behov for at give medicin i løbet af dagen. Såfremt personalet har påtaget sig at give et barn den ordinerede medicin, skal der foreligge en instruks for medicingivningen af lægen. Både dosis og tidspunkter for medicingivningen skal overholdes.

Medicinbeholderen skal have let læselig påskrift med oplysning om barnets navn, medicinens art og med den ordineret dosis.

I de tilfælde, hvor en mere grundig skriftlig instruktion om medicingivningen er nødvendig, kan institution anmode forældrene om en skriftlig instruks fra læge/sygehus.

Medicinen opbevares utilgængeligt for børn. Der bør udarbejdes et skema for det syge barn, hvor medarbejderen kan afkrydse, når medicinen gives.